ĐỪNG TƯ□NG

Thi sĩ Bùi Giáng

Đừng tư□ng cứ núi là cao

Cứ sông là ch□y cứ ao là tù

Đừng tư□ng cứ dưới là ngu

Cứ cao là sáng cứ tu là hi□n.

Đừng tư□ng cứ đẹp là tiên

Cứ nhi□u là được cứ ti□n là xong

Đừng tư□ng không nói là câm

Không nghe là đi□c không trông là mù

Đừng tư□ng cứ trọc là sư…

Cứ vâng là chịu cứ ừ là ngoan

Đừng tưởng có của đã sang…

Cứ im lặng tưởng là vàng nguyên cây

Đừng tưởng cứ uống là say…

Cứ chân là bước cứ tay là sờ

Đừng tưởng cứ đợi là chờ…

Cứ âm là nhạc cứ thơ là vần

Đừng tưởng cứ mới là tân…

Cứ hứa là chắc cứ ân là tình

Đừng tưởng cứ thấp là khinh…

Cứ chùa là tĩnh cứ đình là to

Đừng tưởng cứ quyết là nên…

Cứ mạnh là thắng cứ mềm là thua

Đừng tưởng cứ lớn là khôn….

Cứ bé là dại, cứ hôn… là chừng

Đừng tưởng giàu hết cô đơn…

Cao sang hết ấm, tham gian hết nghèo

Đừng tưởng cứ gió là mưa…

Bao nhiêu khô khát trong trưa nắng hè

Đừng tưởng cứ hạ là ve…

Sân trường vắng quá ai khe khẽ buồn…

Đừng tưởng thu lá sẽ tuôn…

Bao nhiêu khao khát con đường tình yêu.

Đừng tưởng cứ thích là yêu…

Nhiều khi nhầm tưởng bao điều chẳng hay

Đừng tưởng vua là anh minh…

Nhiều thằng khốn nạn, dân tình lắm than.

Đừng tưởng đời mãi êm đềm…

Nhiều khi dậy sóng, khó kềm bạn thân.

Đừng tưởng cười nói ân cần…

Nhiều khi hiểm độc, dồn người tan xương.

Đừng tưởng trong lưỡi có đường…

Nói lời ngon ngọt mười phương chết người

Đừng tưởng cứ chọc là cười…

Nhiều khi nói móc biết cười làm sao

Đừng tưởng khó nhọc gian lao…

Vượt qua thử thách tự hào lắm thay

Đừng tưởng cứ giỏi là hay…

Nhiều khi thất bại đắng cay muôn phần.

Đừng tưởng nắng gió êm đềm…

Là đời tươi sáng hóa ra đường cùng

Đừng tưởng góp sức là chung…

Chỉ là lợi dụng lòng tin của người

Đừng tưởng cứ tiến là lên…

Cứ lui là xuống, cứ yên là nằm

Đừng tưởng rằm sẽ có trăng…

Trời giăng mây xám mà lênh đênh đậu

Đừng tưởng cứ khóc là sầu…

Nhiều khi nhỏ lệ mà vui trong lòng

Đừng tưởng cứ nghèo là hèn…

Cứ sang là trọng, cứ tiền là xong.

Đừng tưởng quan chức là rộng

Đừng tưởng dân chúng là không biết gì.

□□□

Đời người lúc thịnh, lúc suy

Lúc khỏe, lúc yếu, lúc đi, lúc dừng.

Bên nhau chua ngọt đã từng

Gừng cay, muối mặn, xin đừng quên nhau.

□ đời nhân nghĩa làm đầu

Thủy chung sau trước, tình sâu, nghĩa bền.

Ai ơi nhớ lấy đừng quên…!

BÙI GIÁNG